

stor Vidtløftighed at faae udtalt sin Mening; men paa den anden Side kan den, naar den har et Blad som det, der her er bragt paa Bane, ikke mere trænge til nogen Støtte i Pressen, i det Høieste kunde den da forbeholde sig, at den i hvert Blad, som havde disse officielle Bekjendtgjørelser, kunde uden at henvende sig til Presselevens Autoritet paabyde, at visse i Regjeringsbladet selv udtalte Erklæringer skulde optages i det først udkommende Nummer af de vedkommende Blade. Men iøvrigt mener jeg da, at man skulde lade disse Blade blive frie ligesom alle andre. Derimod finder jeg ogsaa, at det er nødvendigt, at Regjeringen har et Tilsyn med og Herredømme over, hvad det koster at faae sine Avertissementer ind i disse Blade; men dette har den allerede, idet den jo fastsætter Taxterne for de officielle Bekjendtgjørelser, og jeg skulde ikke have Noget imod, om den gik et Skridt videre og erklærede, at der med Hensyn til andre Avertissementer heller ikke maatte tages mere end saa og saa meget. Naar man vil have Begunstigelser, maa man ogsaa kunne finde sig i Byrder og Indskrænkninger, kun ikke i det Politiske; thi det forekommer mig, at Folket kan have Fordring paa, at det ikke skal vildledes gennem de Organer, der udkomme i Pressen, idet man troer at have en fri Mand for sig og saa dog kun har et Regjeringsorgan. Jeg antager, at den Omstændighed, at der har været et saadant indirekte Baand paa Privilegiehaverne af Stiftstidenderne, er Skyld i den Uhykke, at næsten alle den Slags Tidender synge efter den samme Melodi, alle i en efter min Mening forærvelig Tone. Dette vilde neppe kunne stee, naar det var selvstændige Mænd, der stode i Epidisen for disse Blade, thi da maatte der vel kunne være Forskjel mellem deres Anskuelser, saaledes som der er mellem andre Bladudgiveres. Det skulde dog være et Mirakel, om alle de, der fik en Stiftstidende, skulde være af een og samme politiske Hovedanskuelse. Jeg ønsker Regjeringen sikret gennem Pressen med Hensyn til Bedømmelsen af dens Handlinger, og derfor siger jeg, at denne Tidende ogsaa skal indeholde saadanne Udtalelser fra Regjeringen, naar den finder sig foranledi-

get til at fremkomme med dem. Seg vil, at der i de privilegerede Blade skal reserveres Regjeringen en Ret til at skaffe Eligt yderligere Udbredelse, men at Regjeringen paa den anden Side, naar det skeer, skal lade Pressen være fri med Hensyn til de Blade, der her have været omtalte. Der er herimod blevet gjort gjældende i det andet Thing af et derværende kongevalgt Medlem, at, naar man vil paabyde, at Avertissementer om saadanne private Sager som f. Ex. en Auction eller Eligt, skulle indføres i Ministerialbladet, vil man tvinge den Vedkommende til at have en Bestofning til paa Sagen, nemlig for at den kunde komme til Bekjendtgjørelse ogsaa gennem de Blade, der ere læste i den Kreds, som er nærmest det Sted, hvor Auctionen holdes. Dette finder jeg, var en meget berettiget Udtalelse, som man bør tage tilfølg, og som taler imod, at man skulde udvide Ministerialtidenden til ogsaa at omfatte slige Avertissementer. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) har udtalt, at man skulde skaffe sig en Indtægt for Statskassen af disse Blade med Privilegier. Dette mener jeg ogsaa kunde være meget rigtigt, men jeg troer, at før man fastsætter, hvormeget det skulde være, maatte man først have at vide, hvormeget de allerede betale, idet der nemlig, som Sagerne hidtil have været ordnede, er en Mængde Bekjendtgjørelser, som de gratis have maattet optage, og som udfylde Bladenes Rum — det er jo ogsaa en Slags Betaling — ligesom de fremdeles maae finde sig i at optage andre Avertissementer for en billigere Pris end den, hvorfor de optage dem for Folk i Almindelighed. Dette maatte altsaa nøiere undersøges, førend man bestemte Noget i saa Henseende, og efter min Formening vilde det derhos ganske stride imod den Billighed, der har været vist her i Landet, om man vilde paalægge de nuværende Privilegiehavere et saadant Baand; det maatte da kun være, naar der indtraf et Skifte af disse Mænd. Men i saa Henseende forekommer det mig ogsaa, at det er rigtigt, at Regjeringen har forbeholdt sig at gjøre Forandring, naar Tiden kommer, idet de omhandlede Privilegier jo for en Deel kun ere givne „indtil